त्रम्या

चन्ति हितं, चि, (चन्तर् + धा + क्तः ।) लुक्का यितं।
गुप्तं। तत्पर्यायः। संवीतं २ रुद्धं ३ खादतं ४
संदतं ५ पिहितं ६ इतं ७ स्थागतं प खपवारितं
६ तिरोधानं १०। इति हमचन्द्रः॥ ("चन्ति हिते
प्रामिति सैव कुसुद्दती में दृष्टिं न नन्दयित संसारगीयमोभा"। इति माकुन्तने।)

अन्तवासी, [न्] एं, (अन्तेऽश्वेतुमथ्यापकसमीपे वसति, अन्त + वस् + शिनि उपपरसमासः।) अन्तेवासी। शिष्यः। इत्यमस्टीकायां भस्तः॥

चन्त्रस्याः स्त्रीः, (चन्ताय नाम्राय म्रस्या म्रयनं भी +भावे क्यप्। स्त्रियां टाप्) भूमिम्रस्या। स्टब्यः। म्रम्मानं। इति मेदिनी॥ ("चन्त्रम्या स्तौ भूमिम्रस्यायां पित्रकानने"। इति मेदिनी।)

चन्तावशायी, [न्] पुं, (चन्ते नीचनातितया ग्राम-सीमायामवश्रेते तिस्रति, चन्त + चव + श्री + स्थिनि उपपदसमासः।) चस्हासः। सुनिविश्रेषः। इति हैमचन्द्रः॥ नापितः। इत्यमरः॥

अन्तिः, स्त्री, (अन्यते ज्येष्ठभगिनीत्नेन सम्बध्यते-ऽसी, अन्त + करोत्यर्थे शिच् + इक् । अन्तिकीति-पाठे खार्थे कन् स्त्तियां टाप्।) नाखोक्ती ज्येष्ठा भगिनी। इति प्रब्दरतावनी॥ (अन्तिका भगिनी ज्येष्ठेत्यमरः।) समीपे था। यथा। "सुम्ध्यभीत-वद्पेयतुरन्तिभात्रोः"। इति श्रीभागवतं॥

चित्तर्भ, वि, (खन्तः सामीप्येन विद्यते द्रस्य, खन्त + ठन् तस्य इकः।) निकटं। इत्यमरः॥ सामीप्ये की। इति धरणी॥ ("चन्तर्भतप्रार्थनमन्ति-कस्यं"। "स्वनिस सदुकर्णान्तिकचरः"। इति प्राकुन्तिवे। "नतु मां प्रापय पत्युरन्तिकम्"। इति कुमारसम्भवे।)

खिन्तिकतमः, चि, (यितिश्येन यिन्तिकः, खिन्तिक + तम।) खितिनिकटः। तत्पर्थायः। नेदिछः २। इत्यमरः॥ नेदीयान् ३ खिन्तितमः ४। इति जटाधरः॥

यन्तिका, स्ती, (यन्तः नाश्चाय खिमनेहसामीय-मस्याः यस्ति, धन्त + उन् तस्य इकः स्त्रयां टाष्।) नाश्चोक्तो न्यस्ता भगिनी। इत्यमरः॥ तत्पर्यायः। श्रतिका २ व्यक्तिका ३। इति तट्टीका। स्त्रस्ति। भागतनामीषधं। इति मे-दिनी॥ चामारकषा इति खाता। ("यन्तिकं निकटे वाश्चिकं स्त्री भागनीषधी। स्त्यां न्यस्मगिन्यास्वनाश्चोत्त्रया कथ्यतेऽन्तिका"॥ इति मेरिनी।)

चिन्तिकात्रयः, पुं, (झिन्तिकस्य चात्रयः खवलस्वनं, वस्त्रीतत्पुरुषः।) निकटात्रयः। सभीपस्थावल-स्वनं। तत्पर्यायः। उपन्नः २। इत्यमरः॥

चित्तमः, ति, (चल + हिमच्।) खलो भवः। चरमः। खल्यः। इति जटाधरः॥ ("चजातस्तमूर्खाणां वरमाद्यौ न चान्तिमः। सक्कत् दुःखकरावाद्यावन्तिमन्तु परे परे"॥ इति हितोपदेगः।) चार्तिनकटः। इत्यमर-टीकायां नीलक्षरः॥ अन्तेवासी, [न्] एं, (अन्ते विद्यामध्येतुमध्यापक-समीपे वसति । चाछालपत्ते तु नीचनातितया ग्रामप्रान्ते वसति ग्रथवासेत्यलक्, अन्त + वस् + विनि।) शिष्यः।

("क्वग्राश्वान्तेवासी कुग्निकपतिराचापयित वः"। इति मद्दावीरचरिते।

"तात ! प्राचितसान्तेवासी लवीऽभिवादयते"। इति उत्तरचरिते।) चख्डालः। इत्यमरः ॥ प्रान्त-स्थायिनि चि॥ इति विश्वः॥

चन्यं, क्षी, (चन्ते भवं, चन्त +यत्।) दश्सागर-संख्या। सङ्खलचन्नोटिः। इति लीलावती॥ दादश्रलग्रं। इति न्योतिषं॥

चन्यः, जि, (चन्ते भवः, चन्तः + यत्।) चन्ते भवः। भिषोत्पन्नः। चधमः। जघन्यः। इति मेदिनी॥ (चन्तिभः। चरमः। भेषः।

"धसन्त्रपीड़ं भगवन् ऋग्यमन्यमवेष्टि में"। इति रघुवंग्री।)

खन्त्यः, एं, (खन्ते भवः खन्त + यत्।) मुस्ता। इति मेदिनी ॥ मुता घास इति भाषा। स्नेच्छः। इति प्रायिश्वत्ततत्त्वं॥

चन्द्रजः, पुं, (चन्द्रो भूता जायते, चन्द्र + जन् + डः।) श्रृदः। इति इनायुधः॥ रजकादिसप्त-जातयः। यथा,—

"रजनखर्मनार्य गटो वर्ड एव च। नैवर्त्तमेरभिद्धाय सप्तैते चन्यजाः स्पृताः"॥ इति यमवचनं॥ जघन्यजे चि॥

यन्यजन्मा, [न्] एं, (यन्त्यं ब्राह्मणत्तियविशः जन्मानन्तरं जन्म यस्य सः।) चतुर्थवर्गः। स्रृदः। इति रत्नावली॥

("प्रतिग्रह्कु क्रियते श्रुद्राद्यान्यजन्मनः"। इति मनुः।)

खन्यजातिः, एं, (खन्या जातिर्जन यस्य सः।)
चार्क्षजादिः। यथापस्तम्यः।
"खन्तजातिरिवज्ञातो निवसेदास्य वेमानि।
स वै ज्ञाला तु कालेन कुर्यात्तज्ञ विभोधनं।
चान्द्रायगं पराको वा दिजातीनां विभोधनं।
प्राजापयन्तु स्टूरागां तथा संसर्गदृषगे॥
यैस्तज भुक्तं पक्षात्रं कुर्ज्यं तथां विनिर्दिभेत्।
तेषामि च यैभुक्तं तेषामिद्धं विधीयते"॥
इति प्रायखित्तल्वं॥

चन्यमं, क्षी (चन्यं प्रेषस्थितं मं नद्यत्रं कर्मन-धारयः।) रेवतीनद्यत्रं । मीनराग्निः । इति च्योतियं॥

चन्यवर्षाः, पुं, (चन्यः वर्षाः जातिः कमीधारयः।) स्रुदः। इति हेमचन्द्रः॥

चन्यावसायी, [न्] एं, (चन्यः सन् चवस्यति, चन्य + चव + सो + यिनि उपपदसमासः ।) चाखालादिसप्तजातयः। यथा,— "वाखालः श्वपचः चत्ता सूतो वैदेहकस्तथा। मागधायोगवी चैव सप्तेतेऽन्यावसायिनः"॥ इति चक्तिराः॥ (निषादस्त्रियां चखालजातो महापरास इति ख्यातः संकीर्णजातिविश्वेषः। "निषादस्त्री तु चखालात् पुत्रमन्यावसायिनं। असमानगोचरं स्त्रते वाह्यानामि गहितम्"। इति मनुः।)

स्रक्वेखिः, स्ती, (स्रक्या सनी भवा इष्टिः, कर्मा-धारयः।) चरमसंस्तारः। स तु ग्रवदाङ्गदि-रूपः।यधा,---

रूपः। यथा,---''सिपाछादिभिदाशौचसं क्षेपोऽन्वेष्टिपद्धतिः''। इति शुद्धितत्त्वप्रतिज्ञायां स्मार्भभट्टाचार्थः ॥ तत्-प्रयोगो दाइण्ड्यं दछ्यः ॥ तदनन्तरं पूरकपिगड-प्रमार्थ पिख्डमब्दे दक्षं। तस्य प्रयोगोऽत्र लिख्यते। ततः पिग्छदानं तत्र जमः। तग्छल-प्रस्तिदयं दिः प्रचाल्य रेशान्यां दिशि संखितं पचेत्। ततः पविचपाणिः प्राचीनावीती पातित-वामजानुर्दे चियामुखी इत्तप्रमाणां चतुरकुकी-च्छायां दिचायायां पिरिष्डकां हाला तदुपरि रेखां क्रता दर्भागास्तीर्थ तिषान् प्रिचय। ॐ अमुकगोत्रप्रेतामुकदेवप्रमात्रवनेनिच्च इत्या-स्तीर्यकुरोपरि सतिलजनेगावनेजयेत्। तत-स्तिलमध्रष्टतादिमिश्रं तप्तिपाउं यञ्चीला खदा-मुकागोत्रस्य प्रेतस्यामुकदेवश्रमांगः एतत्.प्रथम-पिएं प्रकं इत्ववने जनसाने दद्यात्। ततः पिगडपाचलालनजलेन पुनरवनेजयेत्। 💸 अमुक-गोत्रप्रेतामुकदेवग्रम्भद्रेतत्ते जर्णातन्तुमयं वासः। ततः खामस्यायपात्रे जनाञ्जनिं पिखसमीपे स्थापयेत्। गन्धं माल्यञ्च यथाशक्ति दद्यात्। वाव्यपर्यन्तं पिष्डं पर्शस्ति छेत्। ततः पिष्डा-दिकं जले चिपेत्। कालेऽप्यक्तचूड़ोपनयनानां अनु एक न्यानाञ्च कुशास्त्ररणं विनेति प्रेषः। एवं कृतचूड़ानामुपनयनकालात् प्राक् देशीपरि पिगड़-दानं। उपनयनकाले आगते त्वस्तोपनयनानां दभीपरि पिखदानं। एवं अयवर्षविवाइकाले चागते ऊष्ट्लीयां दभीपरि पिखदानं । राजा-वाचम्य दक्तिकामुखः प्राचीनावीती पातितवाम-जातः चिकासिकोपरि स्यायपाचे उदकं तथा पात्रान्तरे चीरं निधाय प्रतात्र साहि पिन चेदं चीरमिति ब्र्यात्। तदेकराचमावस्यकं दशरात्रं फलभूयस्वार्थमिति । दितीयपिखादिष् दितीयं पिग्छं पूरकं इत्यादिविधेषः। दितीय-पिग्छे ग्रम्मयपात्रदये जनाञ्चलिदयं। हतीयादि-पिग्हे पात्रादिरुद्धिः। येन पञ्चपञ्चाश्रत् पा-त्रार्यञ्जलयस तावन्ति । यहाशीचप्रथमदिने पिग्हानां चयं। दितीयदिने चतुरुयं। हतीये त्रयं। प्रथममेकं दितीये चतुरुयं। तृतीये पश्चमं वा कल्यः। चतुरहाशौचे प्रथमचतुर्घयोद्धी दौ। दितीयहतीययोस्तयस्तयः। पद्माहाशीचे तु प्र-धमपञ्चमदिनयोरेकैकप्रः पिग्छः। दितीयचतु-र्थयोद्धीं दी। हतीये चलारः। वड्हाशीचे दि-तीयचतुर्धदिनयोस्त्रयस्त्रयः। भ्रेषेस्वेनीकः। सप्ता-हाशीचे हतीयचतुर्थपसमदिनेष दी दी। भ्रेषे-विकेकः । खराद्वाशीचे चतुर्थपश्वमदिनयोदी दी। ग्रेषेध्वेकीकः। नवाद्याग्रीचे तु पञ्चमदिने दो। ग्रेथेबेकैकः। पद्मिशोद्यहाश्रीचयोक्त